

b) Forholdet til grundlovens § 20.

Hensynet til miljøbeskyttelse er allerede nævnt i den eksisterende EF-Traktat, herunder i traktatens artikel 2, 100 A og afsnit XVI om miljø.

De nye bestemmelser må derfor antages alene at præcisere, hvilke formål der skal prioriteres inden for den kompetence, Fællesskabet allerede har efter den gældende traktat.

Den nævnte ændring af EF-Traktatens formålsbestemmelser kan derfor ikke antages at indebære, at EF får en mere vidtrækkende reguleringskompetence, herunder i medfør af artikel 235, end efter den gældende traktat.

Ændringen af de specielle traktatbestemmelser om miljøbeskyttelse, herunder artikel 100 A om miljøgarantien, rejser heller ikke spørgsmål om anvendelse af grundlovens § 20.

Sammenfattende er det Justitsministeriets opfattelse, at Amsterdam-Traktatens bestemmelser om miljøbeskyttelse m.v. ikke forudsætter anvendelse af grundlovens § 20.

3.3.10. Sanktioner i anledning af krænkelse af demokrati, menneskerettigheder m.v.

Ved Amsterdam-Traktaten indsattes der som artikel 236 i EF-Traktaten en bestemmelse svarende til artikel F.1 i Traktaten om Den Europæiske Union vedrørende sanktioner i anledning af en medlemsstats grove og vedvarende overtrædelser af principperne om demokrati, respekt for menneskerettighederne m.v.

Artikel F.1 er nærmere omtalt under pkt. 3.2.1 ovenfor. Det må antages, at det primære anvendelsesområde for artikel 236 på samme måde som artikel F.1 vil være vedtagelsen af suspensionsbestemmelser rettet til medlemsstaterne, som ikke er umiddelbart anvendelige.

Imidlertid indebærer det forhold, at artikel 236 er en del af EF-traktaten - og dermed det såkaldt overstatslige samarbejde - at det ikke kan udelukkes, at der som led i en suspension efter artikel 236 vil kunne udstedes regler, der er umiddelbart anvendelige.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det anses for usikkert, om den mulighed, som artikel 236 (eventuelt i kombination med andre hjemmelsbestemmelser) giver for at udstede regler, herunder umiddelbart anvendelige regler, begrundet i demokratitab eller alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, indebærer en reel udvidelse af den reguleringskompetence, der i dag tilkommer EF.

Under hensyn til denne usikkerhed finder Justitsministeriet det rigtigst at antage, at bestemmelsen forudsætter anvendelse af proceduren i grundlovens § 20.

4. Sammenfattende om Amsterdam-Traktatens forhold til grundlovens § 20.

Som det fremgår af det ovenfor anførte, indeholder Amsterdam-Traktaten for så vidt angår Danmark tre bestemmelser, der forudsætter anvendelse af proceduren i grundlovens § 20. Det drejer sig om artiklerne 6 A, 129 A og 236.

Når der bortses fra disse bestemmelser, er det Justitsministeriets opfattelse, at Amsterdam-Traktaten ikke for Danmarks vedkommende indebærer overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20.

På grund af den fortolkningstvivil, der kan knytte sig både til bestemmelserne i de gældende traktater (EF-Traktaten, EKSF- og Euratom-Traktaten) og til bestemmelserne i Amsterdam-Traktaten, kan det imidlertid ikke med fuldstændig sikkerhed afvises, at der på enkelte andre områder kan vise sig at være tale om en vis yderligere, meget begrænset, overladelse af beføjelser.